

Debreceni Ítéltábla

Gf.IV.30.322/2025/6.

A Debreceni Ítéltábla a Kocsis és Szénássy Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME, ügyintéző: dr. Kocsis M. Tamás ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) felperesnek – a dr. Pasztuha-Tocsek Zénó Ferenc ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) alperes ellen jellegbitorlás miatt indított perében a Miskolci Törvényszék 2025. október 2-án meghozott 25.G.40.034/2024/42. számú ítélete ellen a felperes 44. sorszámú fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja.

Megállapítja, hogy az alperes jellegbitorlást követ el azzal, hogy a felperes engedélye nélkül olyan jellegzetes külsővel állít elő, forgalmaz, raktároz és reklámoz lapszintező talpakat, amelyről a felperest, valamint annak TÍPUS1 és TÍPUS2 lapszintező talp termékcsaládját szokták felismerni. Az alperest a jogsértés abbahagyására kötelezi.

Megállapítja azt is, hogy az alperes jellegbitorlást követett el azzal, hogy a felperes engedélye nélkül olyan jellegzetes csomagolással állított elő, forgalmazott, raktározott és reklámozott lapszintező talpakat, amelyről a felperest, valamint annak TÍPUS1 és TÍPUS2 lapszintező talp termékcsaládját szokták felismerni. Az alperest eltiltja a további jogsértéstől.

Kötelezi az alperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezéseit 15 napon belül a saját költségén tegye közzé a WEBOLDAL1 kezdőlapjának középső részén, jól látható helyen, három hónap időtartamra, valamint a www.index.hu és a WEBOLDAL2 weboldalak fizetett hirdetések megjelenítésére kialakított részén, harminc nap időtartamra, valamennyi esetben Times New Roman betűtípussal, 18-as betűméretben, vastagon szedetten.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül hívja vissza és véglegesen vonja ki a kereskedelmi forgalomból, valamint semmisítse meg a jogsértéssel érintett lapszintező talpakat.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adjon ki a felperesnek minden adatot a jogsértéssel érintett lapszintező talpak előállításában, forgalmazásában résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3 590 757 (hárommillió-ötszázkilencvenezer-hétszázötvenhét) forint elsőfokú és 886 200 (Nyolcszáznyolcvanhatezer-kettőszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperest 2017. évben alapították, műanyag építőanyag, csomagolóeszköz és alapanyag gyártásával foglalkozik. Saját fejlesztésű terméke a MÁRKANÉV1 elnevezésű burkolatszintező rendszer, amely megkönnyíti külső és belső hidegburkolatok egyenletes lefektetését. E rendszereken belül 2017. óta gyártja, forgalmazza és reklámozza – részben a saját webáruházain, részben pedig viszonteladókon keresztül – a TÍPUS1 és a TÍPUS2 termékcsaládokat, amelyekbe hétfajta lapszintező talp termék tartozik, ezek abban különböznek, hogy hány mm-es burkolatrés áthidalására képesek. Az értékesítésének nettó árbevétele 2022-ben 401 924 000 Ft, 2021-ben pedig 323 229 000 Ft volt.

[2] Az alperest 2021. évben alapították. MÁRKANÉV2 márkanév alatt lapszintező rendszerek gyártásával és forgalmazásával foglalkozik, amelybe hétfajta lapszintező talp termék tartozik, ezek abban különböznek, hogy hány mm-es burkolatrés áthidalására képesek. A termékeit korábban a saját webáruházában, jelenleg már csak viszonteladókon keresztül forgalmazza, de a saját F. oldalán és G.A. hirdetésekben is reklámozza. Az értékesítésének nettó árbevétele 2022-ben 6 197 000 Ft volt.

[3] Az alperes volt tagja: T. I., annak testvére: T. G., a jelenlegi tagja: SZ. G. és az ő érdekeltségi körükbe tartozó KFT. az alperes alapítása előtt és után számos alkalommal vásárolt a felperes TÍPUS1 és TÍPUS2 márkanévű termékeiből. Az alperes kérelmére az SZ. HIVATALA 2023. július 27-én védjegyként lajstromozta a MÁRKANÉV1 megjelölést, a felperes kérelmére azonban a védjegyet 2024. december 10-én a keletkezésére visszaható hatállyal törölte. A határozatának indokolása szerint az alperes olyan megjelölésre kívánt kizárólagosságot biztosító oltalmat szerezni, amelyről tudta, hogy a felpereshez köthető. Tisztességtelen és csalárd szándékkal járt el, amelyet – egyebek mellett – az is igazolt, hogy a lajstromozást követően alig egy hónappal írásban szólította fel a felperest a védjegybitorlás abbahagyására vagy arra, hogy fizessen a védjegyért.

[4] A felperes a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 86. § (1) bekezdésére alapított keresetében annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az alperes a Tpv. 6. §-a szerinti jellegbitorlást követ el azzal, hogy az ő engedélye nélkül olyan jellegzetes külsővel állít elő, forgalmaz, raktároz és reklámoz MÁRKANÉV2 márkanév alatt lapszintező termékeket és azokat olyan csomagolással látja el, amelyek kialakításukban, méretükben, megjelenési formájukban gyakorlatilag megegyeznek az ő TÍPUS1 és TÍPUS2 nevű termékcsaládjába tartozó termékekkel és azok csomagolásával, ezáltal alkalmasak arra, hogy a termékekről a fogyasztók azt gondolják, hogy azok valójában a felperes termékei. Ezért kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértő magatartások abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől, valamint kötelezze a jogsértést megállapító ítélet rendelkező részének a saját költségén történő nyilvánosságra hozatalára a keresetében megjelölt módon. Kérte továbbá, hogy a bíróság rendelje el a jogsértéssel érintett termékeknek a kereskedelmi forgalomból való visszahívását és azok megsemmisítését, továbbá kötelezze az alperest arra, hogy szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett termékek előállításában, forgalmazásában résztvevőkről, valamint az áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatairól a keresetében írt

módon. Mindemellett a Tpv. 87. §-a alapján 805 610 Ft bírság kiszabását is indítványozta az alperessel szemben.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte, de a pontosított ellenkérelmében a jellegbitorlás öt tényállási eleme közül a versenytársi minőséget, a felperesi hozzájárulás hiányát és a piaci ismertséget nem vitatta. A védekezése kizárólag arra irányult, hogy a felperes és az ő termékei közötti hasonlóságot csupán műszaki sajátosság indokolja, a csomagolást pedig a perindítást követően jelentős mértékben megváltoztatta, így a felperes által kifogásolt hasonlóság megszűnt.

[6] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével a keresetet elutasította és a felperest az alperes javára 60 000 Ft perköltség megfizetésére kötelezte. A határozatának indokolása szerint az alperes pontosított ellenkérelmére tekintettel kizárólag azt kellett vizsgálni, hogy a perbeli áruk külső megjelenése jellegzetes-e (fennáll-e az összetéveszthetőség veszélye) és ezen jellegzetes külső megjelenés alapján a fogyasztók a felperest, illetve termékeit ismerik-e fel a piacon. A 2024. május 14-én megtartott tárgyaláson foganatosított szemle azonban igazolta, hogy a felek lapszintező termékei nem téveszthetők össze egymással. A felperes által gyártott lapszintezők ugyanis összbenyomásra, ránézésre nem rendelkeznek olyan jellegzetes külsővel, amely alapján – az egyébként szakmai ismeretekkel is rendelkező – vásárlói kör azt felismerné. A felperes és az alperes termékeinek színe egyaránt szürke, ezen termékek esetében a szín azonban nem tekinthető olyan jellegzetes tulajdonságnak, amely alapján a fogyasztók ezen termékeket elsősorban felismerik. Az összetéveszthetőség lehetősége a termékek csomagolása esetében sem áll fenn. A csomagolásokon megjelenő grafikai elemek eltérőek, különböző a használt betűméret, valamint a használati útmutatóként feltüntetett 4 db kép grafikája és megjelenése is. Ugyan mindkét csomagoláson nagyjából ugyanazon a helyen található a méret táblázat, azonban azok megjelenésükben, méretükben és színhasználatukban is eltérnek egymástól.

[7] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet kereset szerinti megváltoztatását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság iratellenes és hiányos indokolás alapján téves döntést hozott, hiszen figyelmen kívül hagyta azokat a többlettényállási elemeket, amelyeket a jellegbitorlás alátámasztása érdekében felkutatott. Ilyen többlettényállási elem volt az, hogy az alperes ismerte az ő termékeit, hiszen korábban többször is vásárolt belőlük, később lépett a piacra, továbbá a gyártáshoz szükséges alapanyagot, valamint a csomagoló anyagot is ugyanattól a gyártótól vásárolta. Ezek nem véletlenszerű egybeesések, hanem olyan tények, amelyek azt igazolják, hogy az alperes szándékosan állít elő, forgalmaz és reklámoz olyan termékeket, amelyek összetéveszthetőek az ő termékeivel és azok csomagolásával. Az pedig, hogy az alperes levédette az általa használt MÁRKANÉVI márkanevet is, majd díjfizetésre szólította fel őt, azt bizonyítja, hogy nemcsak a termékeit és azok csomagolását másolta le szolgai módon, hanem megpróbálta átvenni a piacvezető pozícióját is, amelyet a védjegy megsemmisítése útján megakadályozott.

[8] Az elsőfokú bíróság félreértette a jellegzetesség fogalmát is, hiszen termék vagy a csomagolás minden olyan tulajdonsága jellegzetes lehet, amely az összbenyomás alapján arra a téves következtetésre vezetheti a fogyasztót, hogy a terméket nem az alperes, hanem ő állította elő és forgalmazza vagy az egy korábbi termékének új változata. A csatolt fotókból pedig egyértelműen megállapítható, hogy a felek által alkalmazott csomagolások azonos, illetve nagyon hasonló tulajdonságokkal rendelkeznek, így fennáll az

összetéveszthetőség reális veszélye. Az alperes a per során maga is elismerte, hogy a termékcsomagolások között vannak hasonlóságok és a per megindítását követően megváltoztatta a saját terméke csomagolását, amivel lényegében elismerte a jogsértés tényét, ezt pedig az elsőfokú bíróság szintén figyelmen kívül hagyta.

[9] Mivel a perben nem volt vitás, hogy az ő termékei ismertek a piacon, ebből az következik, hogy szükségszerűen vannak olyan jellegzetességeik, amelyek alapján azokat a fogyasztók felismerik. Tévesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság azt, hogy a termékeinek és a csomagolásuknak nincs jellegzetes külseje. Ezzel szemben igazolt tény, hogy az ő és az alperes termékei ugyanabból az alapanyagból készülnek, a termékek megjelenési formája, dizájnja gyakorlatilag megegyezik, a méretbeli különbségek oly mértékben elhanyagolhatók, hogy az egyértelműen szándékos szolgai másolásra utal. Ezek a becsatolt fotókon is jól látható jellegzetességek mind olyan tulajdonságok, amelyek alapján a fogyasztók az ő termékeit ismerik fel a piacon. A többi versenytársának termékeiről készült fotók igazolják azt is, hogy az alperes más formát és megjelenést is választhatott volna a saját termékének, mivel ugyanarra a műszaki funkcióra sokféle formai megvalósítás létezik a lapszintező termékek piacán. Az alperes azonban nem így járt el, hanem – a jellegzetes szín, forma és csomagolás utánzásával – egyszerűen lemásolta az ő termékeit.

[10] Az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes a jellegbitorlási ügyekben követett bírói gyakorlattal (BH2015.160., BH2015.42., BDT2002.718., Kúria Pf.21.252/2014/10., Gfv.VII.30.070/2014.), amely alapján egyértelmű, hogy az összetéveszthetőség veszélyét nem egy szakmai ismertekkel rendelkező speciális fogyasztó, hanem egy futólagos figyelemmel rendelkező átlagfogyasztó szemszögéből kellett volna vizsgálni, hiszen a törvényes képviselőjének nyilatkozata szerint túlnyomórészt ilyen vevőkör vásárolja a termékeit.

[11] Az alperes a fellebbezés részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a 3. sorszámú beadványában a fellebbezési ellenkérelem benyújtására megállapított határidő meghosszabbítását kérte, e kérelmet azonban az ítéltábla a 2025. december 11-én meghozott 4. sorszámú végzésével elutasította.

[12] Az ítéltábla a fellebbezés elbírálása során a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése alapján nem lépte át a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátait, mert nem észlelt olyan – a fellebbezésben nem hivatkozott – eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést, ami a Pp. 370. § (2)-(4) bekezdései alapján e korlátok átlépésére okot adott volna. Erre tekintettel kizárólag azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben kifejtett okok miatt tévesen utasította-e el a keresetet. Ennek eredményeként a fellebbezést alaposnak találta.

[13] Ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen kifejtette: a Tpvt. 6. §-ába ütköző jellegbitorlás elkövetéséhez öt tényállási elem szükséges: az, hogy a felek legyenek versenytársak; az, hogy a felperes terméke legyen ismert a piacon; az, hogy ez a termék rendelkezzen olyan jellegzetes külsővel, amelyről a felperest vagy a termékét szokták felismerni; az, hogy az alperes terméke legyen alkalmas arra, hogy összetéveszthessék a felperes termékével; valamint az, hogy hiányozzon a felperes hozzájárulása.

[14] E feltételek közül – az alperes pontosított ellenkérelme alapján – nem képezte, de nem is képezhetette vita tárgyát az, hogy a felek versenytársak, hiszen mindketten a lapszintező talpak magyarországi piacán árulják az általuk előállított termékeket, ahol nemcsak online webáruházat működtetnek (az alperes esetében: működtettek), hanem mindketten – kereskedelmi partnereken keresztül – offline értékesítési tevékenységet is végeznek. Nem volt vitás az sem, hogy a felperes nem adott hozzájárulást az alperes részére ahhoz, hogy az általa előállított lapszintező talpakkal és azok csomagolásával összetéveszthető lapszintező talpakat értékesíthessen olyan csomagolásban, amely szintén összetéveszthető a felperes által alkalmazott csomagolással. Vitán felül állt végül az is, hogy a felperes lapszintező talpai már jóval az alperes piacra lépése előtt ismertek voltak a piacon, hiszen az alperes sem a 7. sorszámú ellenkérelmének 9. pontjában, sem pedig ezt követően nem vitatta a keresetlevél 2.4.4. pontjában előadott részletes tényállításokat és az azok alátámasztására csatolt bizonyítékokat. Mivel pedig a felperes e körben nem csupán azt állította, hogy a lapszintező talpai ismertek ezen termékek magyarországi piacán, hanem azt is, hogy ezek a termékek 25%-os piaci részesedéssel piacvezetők, az érdemi döntés során ezt is figyelembe kellett venni, hiszen alperes ez utóbbi tényállítással sem szállt vitába [Pp. 203. § (2) bekezdés a) pontja].

[15] Annak a ténynek ugyanis, hogy a felperes lapszintező talpai nem vitásan vezetik e termékek magyarországi piacát, jelentősége volt a perben felmerült vitás kérdések, ezen belül is annak eldöntése során, hogy a felperes lapszintező talpai rendelkeznek-e olyan külső jellegzetességgel, amelyről a felperest vagy a termékét szokták felismerni. Noha a piaci ismertség önmagában még nem igazolja a termék jellegzetességét, az azonban, hogy a termék vezeti a piacát, arra utal, hogy azt a vevők meg tudják különböztetni a piacon kínált többi terméktől, hiszen a jelentős részük kifejezetten a piacvezető terméket választja. Mindez azt támasztotta alá, hogy a felperes piacvezető lapszintező talpainak is rendelkezniük kell olyan jellegzetességgel, amely alapján a vevők azokat felismerik és megkülönböztetik a piacon lévő többi terméktől.

[16] E jogértelmezés helyességét a Tpv. 3-7. §-ai fűzött miniszteri indoklás is alátámasztja. Eszerint: „[a] szolgai utánzás tilalmának lényege (...) a versenytárs reputációjának csorbításával, illetve a goodwill mögött álló ráfordítások jogtalan elsajátításával szembeni védelem, amely bizonyos mértékig a fogyasztók érdekeit is oltalmazza. Ebből a szempontból csupán annak van jelentősége, hogy az árujelző vagy más árukülső ismertté vált-e a fogyasztók körében, az ismertség alapján az árujelző (árukülső) kedvezőbb fogyasztói értékítéletet is hordoz-e, illetve, hogy jellegzetességénél fogva alkalmas-e az árunak a versenytárs áruitól való megkülönböztetésére. Ha valamely árujelző – vagy magának az árunak a külső megjelenése – e követelményeket kielégíti, az már elegendő indok a versenyjogi védelem biztosítására. Különös volna pusztán azért megtagadni a versenyjogi védelmet egy jellegzetes, a fogyasztók körében ismert és kedvelt árujelzőtől, mert maga az áru – esetleg eleve, természeténél fogva – nem rendelkezik „jellegzetes tulajdonságokkal”. Ismert, hogy ma már a fogyasztói magatartást nemcsak az áru ára és minősége befolyásolja (...), hanem az áruval kapcsolatos marketing, reklámozás is. Ez utóbbi tevékenység pedig szükségképpen a jellegzetes árujelzők alkalmazásán alapul, és olyan ráfordításokat igényel, amelyek a tisztességtelen eszközökkel, módszerekkel történő elsajátítással szemben feltétlenül érdemesek a versenyjogi védelemre.”

[17] Azt ugyanakkor, hogy a felperes termékeinek külseje összbenyomásra, ránézésre valóban jellegzetes-e, az ítéltábla a periratokhoz csatolt fényképek alapján – szemrevételezés

útján – maga is megvizsgálta. E körben abból indult ki, hogy a bírói gyakorlat tömegtermékek esetén is elismeri azt, hogy azok rendelkezhetnek külső jellegzetességgel, amelyet a méretük, színük, alakjuk, felületük vagy egyéb külső tulajdonságaik összességükben idéznek elő (Kúria Gfv.30.116/2013/6., megjelent: BH2014.52.). Bár a felperes lapszintező talpai is tömegtermékek, a 2025. május 14-én megtartott tárgyaláson szemlézett, harmadik személyek által gyártott lapszintező talpaktól jól megkülönböztethetőek a jellegzetesen szürke színük, a nyolcszögletű alsó részük (talprész), az ívesen lekerekített felső részük (kapu) és a méretük alapján. Ennek oka az, hogy a felperes termékeinek színe és/vagy alsó része és/vagy felső része és/vagy mérete eltér a harmadik személyek által gyártott lapszintező talpaktól, ez pedig ránézésre és összbenyomás alapján megkülönböztethetővé teszi őket a többi terméktől annak ellenére is, hogy tömegesen gyártott árukról van szó. Abból a nem vitás tényből pedig, hogy a felperes termékei piacvezetők, az következik, hogy ezeket a jellegzetességeket a vevők is felismerik, hiszen jelentős részük a felperes által gyártott lapszintező talpakat választja. Erre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy e termékek olyan jellegzetességgel rendelkeznek, amelyről a felperest és annak termékeit fel szokták ismerni.

[18] A jellegbitorlás elkövetésének további feltétele, hogy az alperes terméke legyen összetéveszthető a felperes termékével. Annak eldöntése során, hogy ez a feltétel fennáll-e, az ítéltábla a 2025. május 14-én megtartott tárgyaláson fogatosított szemle mellett figyelembe vette a periratokhoz csatolt fényképfelvételeket is. Ennek eredményeként megállapította, hogy az alperes lapszintező talpai a felperes termékeivel szinte mindenben megegyező külső jelleggel bírnak. A méretük (szélesség, magasság, hosszúság, kapunyílás) teljesen azonos. A színük szürke, amely csak egy árnyalatnyit tér el egymástól, ezért ezt a különbséget csak a két terméket egymás mellé téve, tüzetes összehasonlító vizsgálat esetén lehet észlelni. A felső részük ugyanolyan íves alakú, amely csak az ív vonalát érintően és kizárólag kismértékben tér egymástól, ezért ezt a különbséget is csupán két terméket egymás mellé téve, tüzetes összehasonlító vizsgálat esetén lehet észrevenni. Végül az alsó részük is ugyanolyan nyolcszögletű, a különbség csupán annyi, hogy az alperes termékének talprészén van egy bemélyedés, a felperes TÍPUS1 termékén viszont nincs. Ez az eltérés ugyanakkor szintén nem elegendő ahhoz, hogy a két termékcsalád ne legyen összetéveszthető, mert a felperes TÍPUS2 márkanév alatt maga is gyárt és árul ugyanilyen bemélyesztett alsó résszel rendelkező lapszintező talpakat, ezért a bemélyedés – lényegileg azonos külső jegyek mellett – azt a hamis látszatot kelti, mintha az alperes terméke is a felperes által gyártott termékcsalád része lenne.

[19] Erre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy az alperes lapszintező talpai – a külső jellegzetességeik alapján – összetéveszthetőek a felperes termékeivel, amelyet a köztük fennálló, de csak tüzetes összehasonlító vizsgálat útján észlelhető apróbb eltérések nem küszöbölnek ki (Kúria Pfv.21.252/2014/10., megjelent: BH2015.160.). A két termékcsalád közötti kapcsolat hamis látszatának eloszlátásához nem elegendő az alperes termékének alsó részén elhelyezett bemélyedés sem, az ugyanis – a lényegileg azonos külső jegyekre és a felperes TÍPUS2 márkájú termékére tekintettel – csupán arra utal, mintha az alperes terméke a felperes lapszintező talpainak egy újabb változata lenne (Kúria Gfv.30.070/2014/9., megjelent: BH2015.42.).

[20] Az a tény, hogy a lapszintező talpakat alapvetően speciális fogyasztói kör: burkoló szakemberek vagy burkolási tevékenységre házilag vállalkozó laikusok vásárolnak, önmagában szintén nem jelenti azt, hogy nem történt jellegbitorlás. Ehhez ugyanis nem azt kell igazolni, hogy a fogyasztók ténylegesen összetévesztették a két terméket, hanem azt,

hogy az összetévesztés lehetősége fennáll (Kúria Gfv.30.240/2013/4., megjelent: BH2014.53.). Ezt pedig a bírói gyakorlat vélt vagy valós speciális szaktudással rendelkező fogyasztói kör esetén is megállapítja akkor, ha a külső jegyek összetéveszthetőek (Kúria Gfv.30.116/2013/6., megjelent: BH2014.52.). A vélt vagy valós speciális szaktudás ugyanis nem jelenti azt, hogy a fogyasztói kör minden esetben kizárólag az apróbb részletekre is kiterjedő tüzetes összehasonlító vizsgálatot követően vásárol, így az nem zárja ki az összetévesztés lehetőségét. Erre tekintettel a jellegbitorló a fogyasztói kör vélt vagy valós speciális szaktudására hivatkozással sem bújhat ki a felelőssége alól, mert ez azt eredményezné, hogy az ilyen fogyasztói körrel rendelkező jellegzetes termékek esetén sohasem lehetne jellegbitorlást elkövetni. Ez a jogértelmezés azonban nem alkalmazható, mert az ellentétes az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési alapelvekkel, különösen a jogalkotó közjónak és közérkölcének megfelelő azon céljával, amely – az ismertetett előterjesztői indokolás szerint – általános, azaz minden jellegzetes termékre kiterjedő védelmet kívánt biztosítani a jellegbitorlással szemben, e védelmet tehát a fogyasztói kör vélt vagy valós speciális szaktudása esetén sem lehet megtagadni.

[21] Alap nélkül hivatkozott az alperes arra is, hogy az összetéveszthetőség kizárólag a termékek azonos műszaki funkciójából fakad. Az elsőfokú bíróság által lefolytatott szemle alapján egyértelmű ugyanis, hogy ugyanazt a műszaki funkciót változatos külső jellegzetességgel rendelkező lapszintező talpakkal is meg lehet valósítani, amelyek nem összetéveszthetőek a többi termékkel. Ennek megállapításához nem volt szükség szakértői vizsgálatra, hiszen vitán felül állt, hogy a szemlézett termékek ugyanazt a műszaki funkciót látják el, azt pedig szemrevételezéssel is el lehetett dönteni, hogy a külső jegyek eltérőek-e (Kúria Gfv.30.116/2013/6., megjelent: BH2014.52.). A szemle alapján helyesen hivatkozott a felperes arra is, hogy az alperesnek volt választási lehetősége, hiszen dönthetett volna úgy is, hogy ugyanazt a műszaki funkciót a felperes termékétől eltérő színnel és/vagy alsó résszel és/vagy felső résszel és/vagy mérettel rendelkező termékkel elégíti ki. Ennek ellenére a felperes lapszintező talpaival összetéveszthető termék előállításába, forgalmazásába, raktározásába és reklámozásába fogott, amellyel a Tpvt. 6. §-ába ütköző jellegbitorlást követett el és követ el jelenleg is, ezért e jogsértést az ítéltábla a Tpvt. 86. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította és a Tpvt. 86. § (2) bekezdés b) pontja alapján a folyamatban lévő jogsértés abbahagyására kötelezte őt.

[22] A felperes sérelmezte azt is, hogy az alperes olyan csomagolással állította elő, forgalmazta, raktározta és reklámozta a lapszintező talpait, amelyekről az ő termékét szokták felismerni. Ahogy azt a fellebbezésében helyesen kifejtette: ezt a jogsértést az alperes lényegében elismerte azzal, hogy a sérelmes csomagolást a perindításra tekintettel megváltoztatta, e magatartást pedig tartalmilag ő maga is a jogsértés elismerésének minősítette (16. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalának utolsó bekezdése). Mindezt megerősítette a 17. sorszámú beadványában, ahol úgy fogalmazott, hogy „a csomagolás tekintetében már nem áll fenn jogellenes állapot”, valamint a 20. beadványában is, amelyben kijelentette, hogy „a kereset egyik része, azaz a csomagolás tekintetében már jelen per során (...) önkéntesen eleget tett a keresetben foglaltaknak, mellőzve a hasonló csomagolás alkalmazását, jóhiszeműségéről tanúbizonyságot téve. Csupán a kereset azon részét vitatja, amely a termék műszaki tartalmából és funkciójából eredő szükséges egyezés eredménye.” Ennek tükrében az alperes 2024. november 6-án megtartott tárgyaláson tett azon nyilatkozata, hogy „az anyagi jogsértést nem ismerte el” (21. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal 2. bekezdése), kizárólag úgy értelmezhető, hogy csak a termék jellegbitorló jellegét vitatta, a keresetnek az általa önként megváltoztatott csomagolásra vonatkozó részét viszont nem. Erre

tekintettel az ítéltábla a Tpvt. 86. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az alperes jellegbitorlást követett el azzal is, hogy a felperes engedélye nélkül olyan jellegzetes csomagolással állított elő, forgalmazott, raktározott és reklámozott lapszintező talpakat, amelyről a felperest, valamint annak TÍPUS1 és TÍPUS2 lapszintező talp termékcsaládját szokták felismerni. Az alperest a Tpvt. 86. § (2) bekezdés b) pontja alapján eltiltotta a már befejezett jogsértéstől.

[23] A Tpvt. 86. § (2) bekezdés c) és (3) bekezdés c) pontjai alapján a keresetnek megfelelően kötelezni kellett az alperest megfelelő elégtétel adására is, hiszen a jogsértéssel érintett termékeit egy ideig nem vitásan a weboldalán keresztül próbálta értékesíteni, valamint azokat – ugyancsak nem vitásan – G.A. hirdetésekén keresztül országosan is igyekezett népszerűsíteni. Erre tekintettel a jogsértésről értesült személyi körhöz kizárólag úgy juthat el az elégtételadás, ha az alperes az erre vonatkozó nyilatkozatát nemcsak a weboldalán, hanem a keresetben említett országosan ismert hírportálokon is közzéteszi a felperes által kért módon és időtartamban.

[24] A felperes a Tpvt. 86. § (2) bekezdés d) és (3) bekezdés b) pontjai alapján jogszerűen tartott igényt a sérelmes helyzet megszüntetésére, ennek keretében pedig a jogsértéssel érintett termékek kereskedelmi forgalomból történő visszahívására és végleges kivonására, valamint azok megsemmisítésére is, hiszen a jogsértő jellegűktől másként nem lehet megfosztani őket. A kizárólagos vagy elsősorban a jogsértésre használt anyagokat vagy eszközöket ugyanakkor a felperes nem sorolta fel, azok nem is kerültek kereskedelmi forgalomba, ezért a kereset azon részét nem lehetett végrehajtásra alkalmas módon teljesíteni, ami ezen anyagok és eszközök kereskedelmi forgalomból történő visszahívására, végleges kivonására és megsemmisítésére irányult. Alap nélkül kérte a felperes azt is, hogy az ítéltábla kötelezze az alperest e kötelezettség teljesítésének igazolására, ilyen marasztaló rendelkezést ugyanis a Tpvt. 86. § (2) bekezdés d) és (3) bekezdés b) pontjai alapján nem lehet hozni, hiszen e rendelkezések kizárólag a sérelmes helyzet megszüntetésére kötelezik a jogsértőt, nem pedig arra, hogy mindezt igazolja is a jogosult felé. Amennyiben a felperes azt észleli, hogy az alperes nem tett eleget az ítéletben foglaltaknak, azt végrehajtás útján kényszerítheti ki.

[25] Az ítéltábla a Tpvt. 86. § (2) bekezdés f) pontja alapján kötelezte az alperest arra is, hogy adjon ki a felperesnek minden adatot a jogsértéssel érintett lapszintező talpak előállításában, forgalmazásában résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról. E kötelezettség keresetben foglaltak szerinti részletezése szükségtelen lett volna, az ugyanis külön felsorolás nélkül is kiterjed a felperes által külön követelt valamennyi adatra.

[26] Bár a felperes kérte azt is, hogy az ítéltábla a Tpvt. 87. §-a alapján sújtsa bírsággal az alperest, ez az indítvány nem volt a kereset része. A felperes ugyanis csak a Tpvt. 86. §-ában foglalt követelésekkel léphetett fel az alperessel szemben, azt tehát a kereset keretei között nem követelhetette, hogy a bíróság a Tpvt. 87. §-a alapján szabjon ki pénzbírságot az alperesre. E jogszabályi rendelkezés helyes tartalma szerint a bíróságnak – a keresettől függetlenül – önállóan kell mérlegelnie azt, hogy alkalmaz-e bírságot a jogsértővel szemben, amelynek során nem kötik őt a felek nyilatkozatai, így azt erre irányuló indítvány nélkül is kiszabhatja vagy ilyen indítvány ellenére is mellőzheti. Jelen esetben – a kereset folytán alkalmazott jogkövetkezmények mellett – nem volt indokolt bírság alkalmazása, mert

az alperes a keresetindítást követően önként felhagyott a jogsértés egy részével, továbbá – az értékesítéssel elért bevételei tükrében – nem tudott olyan mennyiségű terméket értékesíteni, amellyel veszélyeztette volna a felperes piaci pozícióit.

[27] A megváltoztatott elsőfokú döntés folytán a felperes az elsőfokú eljárásban teljes pernyertes lett, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy fizesse meg a felperes 40. sorszámú beadványában felszámított 3 590 757 Ft összegű elsőfokú perköltségét, amely az általa lerótt 36 000 Ft kereseti illetékből, valamint a jogi képviselőjének ügyvédi megbízási szerződésben megállapított díjából és készkiadásából állt [32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §]. A saját felszámított elsőfokú perköltségét az alperes maga viseli [Pp. 83. § (5) bekezdése].

[28] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írt módon megváltoztatta.

[29] A felperes a másodfokú eljárásban is teljes pernyertes lett, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes által felszámított 581 400 Ft másodfokú perköltség megfizetésére, amely az általa lerótt 48 000 Ft fellebbezési illetékből és a jogi képviselőjének ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díjából állt [17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése]. A saját felszámított másodfokú perköltségét az alperes maga viseli [Pp. 83. § (5) bekezdése].

Debrecen, 2026. február 11.

Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos s.k. előadó bíró, Dr. Riczu András s.k. bíró